

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOCZY
I WŁOSCIANSKI**

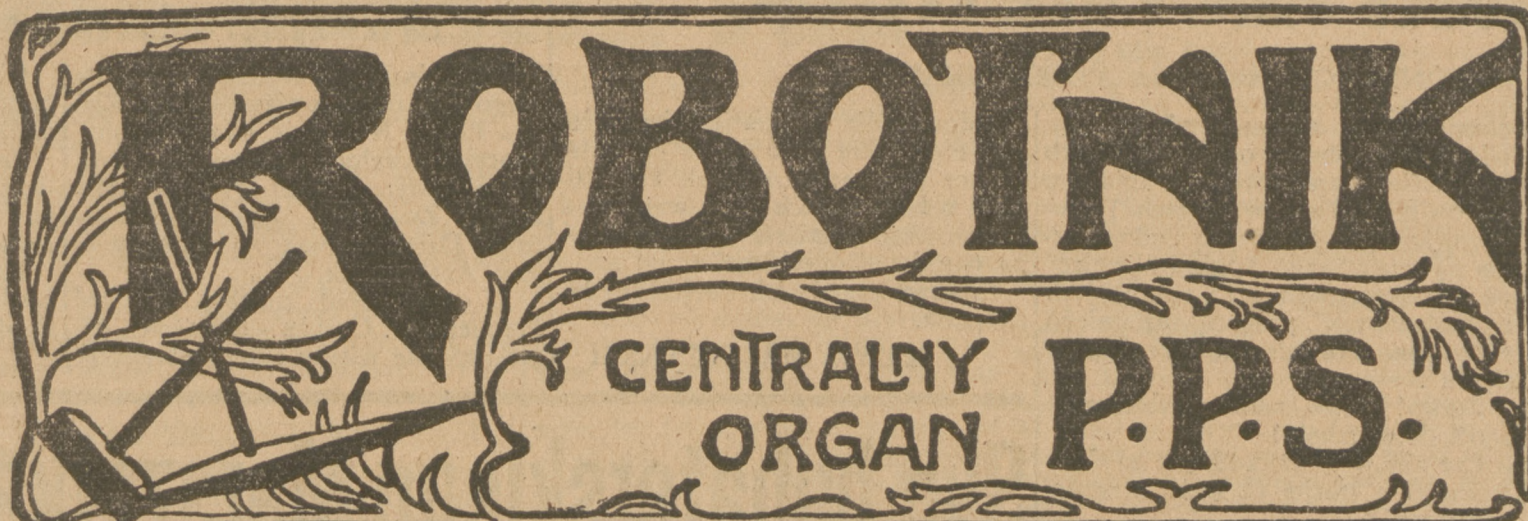
REDAKCJA

przy mu e interesantow
od godz. 12 do 2 popołudniu

ADMINISTRACJA

czynna od godziny 8 do 18

Konto w Banku „Społem”
Odc. w Warszawie Nr. 195
Konto w P. K. O. Nr. 1-980

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

Redakcja i Administracja:

WARSZAWA

Al. Jerozolimskie 121

TELEFONY:

Redaktor Naczelny	8 85-01
Sekretarz Redakcji	8 85-02
Redakcja miejska	8 85-06
Administracja Wydawnictwa	8 85-04
Kier. Wydawnictwa	8 85-05
Administracja Drukarni	8 85-03
Drukarnia	8 79-61

„Wspólne losy w czasie wojny - wspólne dążenia w okresie pokoju”

powiedział Marsz. Tito wręczając odznaczenia jugosłowiańskie członkom Rządu R. P.

Wczoraj o godz. 10-ej rano w Pałacu Mysłowskim w Parku Łazienkowskim w Warszawie odbyła się uroczystość odznaczenia przez Marszałka Tito orderami jugosłowiańskimi członków Rządu R. P., działaczy politycznych i wojskowych.

Marszałek Tito w przemówieniu swym powiedział:

„Prezydium Skupstiny Ludowej Federacyjnej Republiki Jugosłowiańskiej upoważniło mnie, abym tutaj wręczył odznaczenia za zasługi i wysiłki Wasze w czasie wojny, a także odznaczenia za udział Wasz w pracy dla zbliżenia i pogłębienia stosunków pomiędzy Jugosławią a Polską. Losy naszych krajów były w okresie wojny bardzo podobne. Rozwój i dążenia naszych narodów w okresie pokojowym również są podobne. Narody jednego i drugiego kraju losy swe wzięły w swoje ręce; pragną one rzucić sobi same, dążą do usunięcia tego wszystkiego, co swego czasu narodziło słowiańskie dzielenie.

Choć osiągnęliśmy zwycięstwo nad wspólnym wrogiem, przed nami stoją jeszcze wielkie trudności — musimy podjąć się wielu wysiłków, aby naprawić wszystko to, co nam zniszczyła wojna, abyśmy dźwignęli nasze kraje z ruin. To zadanie ułatwi nam współpraca naszych narodów w okresie pokojowym, która powinna być jeszcze ściślejsza. Wręczając Wam odznaczenia, wyrażam uznanie nie tylko dla Waszych zasług dla narodu polskiego w okresie wojny i obecnych wysiłków w okresie pokojowym, ale wyrażam też sympatię narodów Jugosławii dla narodu polskiego, jego Rządu i wojska.

Niech żyją narody Jugosławii i Polski!”

Po przemówieniu Marszałka Tito nastąpiła uroczystość wręczenia orderów. Prezydium Skupstiny L. F. R. Jugosławii przyznało Premierowi Osóbce - Morawskiemu order „Wyzwolenia Narodowego”. Marszałka Zymierskiego udekorował Marszałek Tito najwyższym jugosłowiańskim odznaczeniem wojskowym — orderem „Narodowego Bohatera” oraz „Gwiazdą Partyzancką” I stopnia. Orderem „Za zasługi dla ludu” I stopnia odznaczeni zostali ministrowie: Rzymowski, Radkiewicz, Rabanowski, Jedrychowski, Kowalski, pods. stanu Berman i ambasador Wende. Orderem „Braterstwa i Jedności” I stopnia odznaczeni zostali wiceprezydent KRN Barcikowski, wiceministrowie: Modzelewski, Kruczkowski, Żaruk-Michalski, Mietkowski, min. pełnom. Olszewski, dyrektor Kanc. Prezyd. KRN dr. Walawski i prof. Michałowicz. Przewodniczący Komitetu Słowiańskiego, wyżsi dowódcy Wojska Polskiego generałowie: Spychalski, Korczyński, Świerczewski, Popławski, Strażewski, Jaroszewicz, Mosor, Swietlik i Józwiak odznaczeni zostali „Gwiazdą Partyzancką” I stopnia i medalem „Za odwagę”.

Ponadto szereg osób zasłużonych w nawiązaniu współpracy polsko - jugosłowiańskiej otrzymało order „Za zasługi dla ludu” II-go stopnia, a kilkunastu oficerów W. P. i wybitnych partyzantów z okresu wojny otrzymało „Gwiazdę Partyzancką” II stopnia, wzniesienie medal „Za odwagę”.

Po uroczystości dekoracji zabrali głos: minister Rzymowski i Marszałek Zymierski.

O godzinie 11-ej odbyła się w Bel-

wederze uroczystość dekoracji ministrów i wojskowych jugosłowiańskich przez Prezydenta KRN ob. Bolesława Bierut.

Ambasador Jugosławii Ljumovic odznaczony został orderem „Polonia Restituta” III klasy, minister Džilas i minister Ribnikar — Krzyżami Grunwaldu II kl., wicemin. Velebit i Stevanovic orderami „Polonia Restituta” III kl., ponadto wyżsi oficerowie, towarzyszący Marszałkowi Tito, w tej liczbie wybitni partyzanci jugosłowiańscy otrzymali order Virtuti Militari III, IV i V klasy oraz Krzyże Walecznych.

W imieniu odznaczonych Jugosłowian przemówił na zakończenie uroczystości minister Velebit.

Rewia wojska na cześć Marsz. Tito

W niedzielę o godz. 12 w południe na Placu Na Rozdrożu odbyła się wielka rewia Wojska i Organizacji Społecznych na cześć Wodza narodów Jugosławii, bohaterskiego Marszałka, Broz-Tito.

Pogoda jest wspaniała. Słońce przygrzewa prawie wiosennie! W Alejach Stalina rojno. Ze wszystkich przecznic, ze wszystkich sąsiednich ulic przybývają wciąż nowe tłumy. Najludniej jest oczywiście na placu, gdzie wzniesiono reprezentacyjną trybunę, ozdobioną herbami Rzeczypospolitej Polskiej i „bratniej Republiki Jugosłowiańskiej.

Z jednej strony placu czerwieni się olbrzymi transparent: „Zivio Marszał Tito!” Z drugiej: „Niech żyje przyjaźń polsko-jugosłowiańska”. Na około las sztandarów obu państw. Wszystkie okoliczne drzewa oblepione młodzieżą, ba, nawet każdy fragment ruin w pobliżu placu jest całkowicie wykorzystany.

Dochodzi godzina dwunasta. Na trybunach i za trybunami pełno. Nagle tłum zafalował. Słychać oklaski i coraz entuzjastyczniejsze okrzyki: Niech żyje!

To nadzieża Dostojny Gość z Jugosławii. Za chwilę wysiadają z samochodów i zajmują miejsca na trybunie: marszałek Tito, Prezydent Bierut, marszałek Zymierski, wicepremier Gomułka, minister Rzymowski, min. Modzelewski, gen. Spychalski, prezydent Tołwiński. W bocznych trybunach przedstawiciele dyplomacji i armii zagranicznych.

Orkiestra gra „Warszawiankę”. Defilada rozpoczyna się. Na czele idzie grupa oficerów I-ej Dywizji, za nimi kompania sztandarowa I-go pułku piechoty i dalej, oddziały I-ej Dywizji. Żołnierze w hełmach bojowych, z bagietkami na karabinach, twardym równym krokiem uderzają o asfalt. Ulica wita entuzjastycznie przechodzące wojsko. Sztandary. Marszałek Tito salutuje. Na piersi jego widzimy Wielką Wstęgę orderu Krzyża Virtuti Militari.

Za oddziałami piechoty oddziały PAL. — Pierwszego Pułku Artylerii Lekkiej. Samochody pięknie udekorowane zielenią i portretami Prezydenta Bieruta i tow. Premiera Osóbki-Morawskiego, Marszałka Zymierskiego.

Po przejściu wojska defilują organizacje społeczne.

Na czele harcerstwo. Równy, sprawnie i sprężysto maszerują młode

harcerki. Za nimi chłopcy. Zwarte szeregi pocztów sztandarowych. Idzie młodzież szkół rzemieślniczych.

Ogólną uwagę swą doskonałą postawą zwraca młodzież OM TUR. Przed trybuną honorową chyła się sztandary. Słychać okrzyki: Niech żyje Tito! Niech żyje Jugosławię i wieczny sojusz Narodów Słowiańskich!

Teraz idą delegacje ZWM. Znów sztandary i liczne transparenty. Co chwilę rozlega się okrzyki na cześć Bohatera Jugosławii. W pewnej chwili ktoś rzuca w stronę Marszałka Tito bukiet czerwonych róż...

Z kolei maszeruje PCK. Defiladę partii politycznych otwierają sztandary Wolewódzkiego Komitetu PPS. Widzimy tu zasłużonych działaczy aktyw w warszawskim. Za nimi sztandary i transparenty PPR. Zwraca uwagę napis: „Precz z podżegaczami do nowej wojny”.

Defiladę zamykają przedstawiciele Straży Ogniowej. Spół. Obywatelskie. Ligi Kobiet, orkiestry elek. rowni itd.

Defilada skończona. Za chwilę Marszałek Tito odjedzie, aby w godzinach popołudniowych wziąć udział w reprezentacyjnym obiedzie wydanym na jego cześć przez Naczelne Dowódce Wojsk Polskich, marszałka Rola-Zymierskiego, w salach „Centralnego Klubu Oficerów” w Alei I-ej Armii W. P.

**PRZYJĘCIE
NA CZĘŚĆ MARSZAŁKA TITO**
Minister Obrony Narodowej i Naczelny Dowódca Wojska Polskiego

Marsz. Tito odwiedzi Pragę

PRAGA (PAP). W stolicy Czechosłowacji czynione są przygotowania do przyjęcia marszałka Tito. No spotkanie marszałka wyjedzie na granicę państwa specjalnym pociągiem delegacja pod przewodnictwem podsekretarza stanu w ministerstwie obrony

Marszałek Michał Rola-Zymierski wydał na cześć bawiącego w Warszawie Marszałka Józefa Broz-Tito uroczysty obiad w Warszawskim Klubie Oficerskim.

W przyjęciu wzięli udział: Prezydent Krajowej Rady Narodowej Bolesław Bierut, członkowie Rządu Jedności Narodowej, członkowie Korpusu Dyplomatycznego i attache wojskowi państw sprzymierzonych.

Wczoraj w godzinach wieczornych Marszałek Tito wydał w salach Pałacyku Mysłowskiego w parku Łazienkowskim przyjęcie, na którym obecni byli członkowie przedstawicieli polskiego świata politycznego, wojskowego, naukowego i artystycznego, korpus dyplomatyczny akredytowany w Warszawie oraz reprezentanci organizacji młodzieżowych i prasy.

**PRASA JUGOSŁOWIAŃSKA
O WIZY CIE MARSZ. TITO
W WARSZAWIE**

BELGRAD (PAP). Prasa miejscowa podaje na czołowych miejscach wiadomości związane z pobytem marsz. Tito w Warszawie. Pisma opisują dokładny przebieg powitania marsz. Tito na granicy polskiej i przyjazd do stolicy, podkreślając serdeczność, z jaką rząd i społeczeństwo polskie odnosi się do gościa.

NOWY JORK (PAP). Cała prasa amerykańska zamieściła depesze o wizycie marsz. Tito w Warszawie i o przyjęciu urzędowym na jego cześć przez prezydenta Bierut.

narodowej, gen. Ferjenjaka. Marszałek Tito, który zamieszka w czasie swego pobytu w Pradze, na zamku Bracławskim, będzie przyjęty na uroczystej audiencji przez prezydenta, który wręczy mu insygnia najwyższych odznaczeń czechosłowackich.

USA nie przystąpi do sojuszu

wymierzonemu przeciw jakimukolwiek państwu

LONDYN Brytyjski minister Bevin oraz podsekretarz stanu Byrnes wypowiedzieli się wczoraj w sprawie zagadnień polityki zagranicznej.

Bevin przemawiał w Walii. Podkreślił on, że od kierowników wielkich mocarstw zależy jest ustabilizowanie pokoju. Od nich zależy, aby ludzie, którzy jeszcze nie przyszedli na świat, żyli w lepszym świecie. Choć filozofie Wielkiej Brytanii, USA i ZSRR są różne, ale stosunki między tymi krajami mogą się ułożyć pomyślnie i narody muszą być cierpliwe, aby obecne napięcie minęło.

Bevin specjalnie zaakcentował, że rząd brytyjski nie ma nic wspólnego z przemówieniem Churchilla, i że byłoby bardzo złe, gdyby na barki rządu przerzucono wystąpienia osób prywatnych. W dalszym ciągu zastrzegł, że nie ma większych przyjaciół niż on i Wyszyński, nie traci się bowiem przyjaciół przez energiczne wypowiadanie swoich poglądów.

Gdyby dawniej przed rozpoczęciem wojny przeprowadzono plebiscyt w poszczególnych państwach, to olbrzymia większość obywateli wypowiedziałaby się przeciwko

wojnie i wojen by nie było. Rząd Wielkiej Brytanii utrzymuje w całej pełni linię polityki zagranicznej, przedstawioną w parlamencie w lutym roku bieżącego. Propozycja przedłużenia paktu z Rosją do lat 50 jest utrzymywana w dalszym ciągu w sile — Bevin będzie dążył do urzeczywistnienia takiego „a, nie bacząc na rozczarowania”.

Przemawiając w sprawie polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych podsekretarz stanu Byrnes — oświadczył, że polityka Stanów Zjednoczonych będzie się opierała na zasadach ONZ, że Stany Zjednoczone są gotowe użyć siły zbrojnej dla zachowania zasad tej organizacji. Zresztą nie mogą oni zawierać sojuszu ani z Wielką Brytanią, przeciw ZSRR, ani sojuszu z ZSRR przeciw Wielkiej Brytanii.

Kto finansuje propagandę Andersa

MOSKWA PAP. Londyński dziennik „News Chronicle” donosi, iż Anders utworzył urząd propagandy, który jest finansowany przez fundusz specjalny armii brytyjskiej. Najbardziej zagorzały reakcjonista jak Stahl i inni, prowadzą oświeczającą kampanię przeciwko Związkowi Radzieckiemu i nawołują do walki z nową Polską. Grozą oni wszystkim Polakom, którzy pragną powrócić do ojczyzny, represjami.

Sensacyjne oświadczenie premiera greckiego:

**w Grecji nie ma warunków
dla przeprowadzenia wolnych wyborów**

LONDYN PAP. Premier grecki, Sofoulis, złożył oświadczenie, w którym powiedział, iż nie ma w Grecji odpowiednich warunków dla przeprowadzenia wolnych wyborów. „Prawo i porządek nie panują obecnie w Grecji” — powiedział premier — gdyż jedynie kandydaci monarchistyczni mogą się swobodnie poruszać po kraju. Odpowiedzialność za to ponoszą uzbrojone organizacje,

które starają się narzucić swe poglądy gwałtem narodowi greckiemu. Rząd w pewnej mierze przyczynił się do polepszenia sytuacji, lecz miał za mało czasu, aby unormować stosunki”.

„Wybory, przeprowadzone w tych warunkach — powiedział premier — nie będą wcale poglądów politycznych panujących w kraju”.

Podróż po pasie zniszczeń

Ci co nie opuszcili rąk

Kiedy wicewojewoda warszawski wraz z przedstawicielami PCK rok temu objeżdżał powiaty pustynne — we wsi Dzierżenin, jak i w innych wsiach powiatu pułtuskiego, makowskiego, przasnyskiego — ludzie mieszkali w wykopanych w ziemi dołach przykrytych gałęziami i deskami. Nie było tu nawet lepianki, po prostu dziury, nory. Na widok samochodu wypelzali z tych dziur, spuchnięci, zawzieni, czarni z brudu i sini z zimna. W niezniszczonych częściach plebanii — w jednej jako tako ocalałej izdebce kładł mieszkał wraz z krówką.

I chociaż dziś — obraz wsi przeraża nas — podobno, a trudno to sobie wyobrazić — było dużo gorzej.

JEDNO KRÓWSKO I JEDNO KONISKO

We wsi Karniewek mieszka trzy rodziny. Ludwika Targowska, kiedyś bogata gospodyni, właścicielka młyn, wita nas, wyłaniając się ze swej lepianki. Mieszka w niej sama. Córka gospodaruje w innym, równie w ziemi zbudowanym domu. Kubłami wynosi wodę zalewającą piwnicę.

Ludwika Targowska trzyma się dzielnie. Uratowała „jedno krówsko i jedno konisko” — jest więc w szczególnym położeniu. Ponadto uratowała wszystkie dzieci. Najstarszy syn pisze listy z Anglii — jest marynarzem. Drugi syn wrócił ze Szwajcarii, gdzie był po kampanii francuskiej internowany. Żyje teraz w Warszawie — jest krawcem i jakos mu się powodzi — pomaga młodszemu bratu, który uczęszcza do liceum pedagogicznego w Pułtusku.

I może w tym właśnie tkwi tajemnica dziwnej pogody matki, jej nieukrywana dumna z synów i radość, że wszyscy żyją... Ona sama z córkami i młodszymi synami mieszka w swojej wsi.

Opowiada nam o tym, co tu było przed rokiem, o poboju, jakie zastała na terenie swego dawnego gospodarstwa, o trupach, które leżały na jej dawnym podwórku, na polu...

Wspaniała, imponująca jest wiara tej kobiety, zmuszonej do podziemnej rośliny, wiara w lepsze jutro, upór, że musi być lepiej, że będzie lepiej, uśmiech, rozkwielenie, z jakim opowiada o synu-marynarzu, który o mało nie zginął w katastrofie okrętowej.

Z pierwszych zasiewów, większych zjadły szczyry. W tym roku zasiała 3 metry żyta.

Komin, sterczący na powierzchni ziemi, jak peryskop łodzi podwodnej na powierzchni morza — dymi. Gotują się ziemniaki... Gospodyni krzasi się, chce, nawet w takiej nędzy utrzymać życie na poziomie.

Z samochodu Czerwonego Krzyża wysypują się na ziemię różne przedmioty. W każdej ze zwiedzanych dołków wsi przedstawiciele PCK pozostawiali trochę darów. Dawali je do rozdania pełnomocnikom kół czerwono-krzyżowych — nie dużo, bo chodzilo o to, żeby wszystkich choć trochę obdarować. Żeby nie przyjechać z pustymi rękami, żeby nie marnować na próżno benzyny.

W Karniewku jest tylko trzy rodziny — dostaną więc wszyscy po parze butów, po kawałku miodu, po ciepłym kaptanku z flaneli i ciepłej ko-

szulce dla dzieci. Trochę proszku DDT, trochę maści przeciwświerzbowej.

Mieszkańcy Karniewka przyjmują dary z uśmiechem wdzięczności.

Nie umieją dziękować, tak, jak i nie umieją prosić — są w swej nędzy godni, wyniośli. Nie załamani.

Życzymy im z całego serca, aby się wreszcie ze swych nor wydostali, aby otrzymali należną im pomoc, aby zachowali swą cudowną wiarę.

PANTOFLE Z LEWEJ NOGI

W Pułtusku zapominamy przez chwilę o celu naszej podróży i udajemy prawdziwych turystów. Zwiedzamy zabytkową Collegiatę pochodzącą jak głosią wyryte na murze cyfry z roku 1440, wielokrotnie przebudowywaną — mieszaninę stylów i epok. Zachwycamy się freskami w bocznej kaplicy, oryginalnymi z piętnastego wieku. Nocujemy w pięknym zamku Książąt Mazowieckich z XIV stulecia — dziś siedzibie Starostwa i Powiatowej Rady Narodowej, w którym z okna na pierwszym piętrze Napoleon przyglądał się bitwie.

Wieczorem — Pułtusk tonie w ciemnościach, a mieszkańcy w swych domach rodzinnych, palą świeczki i karbidówki. Elektrownia miejska została w czasie działań zniszczona.

Nazajutrz powracamy do głównego tematu naszych zainteresowań — i zwiedzamy składy Miejskiego i Powiatowego Komitetu Opieki Społecznej, w których magazynuje się używana odzież.

Jest tu, jak zresztą i w warszawskich magazynach — wszystkiego po trochu: są obok „łachów” swetry, palta, sukienki i ubrania w zupełnie dobrym stanie — wyławiamy nawet ze stosów odzieży rzeczy zupełnie nowe. Są też w tym przedziwnym galimatiasie piękne, nowiutkie pantofelki damskie z cieniutkiej luksusowej skórki lub zamzu, o pięknych pastelowych barwach i kilkunastocentymetrowym obcasie. Widzieliśmy wiele par takich wytwornego obuwia, którego nie powstydziłaby się hollywoodzka gwiazda. Lecz przez jakąś dziwną pomyłkę pantofelki te przywędrowały przez ocean do zniszczonej Polski, przeznaczone dla najbardziej potrzebującej, pozostającej pod opieką Onieki Społecznej? I przez jaką pomyłkę rzeczy te przywędrowały z Warszawy właśnie do tych najbardziej potrzebujących biednych, do niedarzy żyjących na stepach i błotach... Czy wśród wiejskich kobiet znajdzie się choć jedna, która zdoła wcisnąć swą dużą, spracowaną nogę w malutki pantofelek, choć jedyna, która potrafi chodzić na takich sztychach?

W magazynach są też buty nieparzyste — tak zresztą głosi napis na workach. Pracownicy magazynów wie le czasu poświęcają na dobranie dwóch podobnych butów i utworzenie z nich pary.

REFLEKSJE

Oglądamy rejestry — widzimy niezdatnymi krzyżkami pokwitowane przyjęcie: palta, sukni, pończoch czy spodni, swetra, butów...

Myślimy o tych tysiącach z lepianki, których trzeba ubrać i nakarmić, o olbrzymich zadaniach i niewielkich

możliwościach, o konieczności odbudowania gospodarstw rolnych, chat wiejskich i ludzkiego zdrowia, o bezmiarze nędzy...

I choć przecież w naszej podróży widzieliśmy na niejednym odcinku rozpoczętą już tę olbrzymią pracę, choć dowiedzieliśmy się, że ten i ów otrzymał zboże na zasiew, czy drzewo na budowę, czy tran dla dzieci — z takim rozpaczonym następny etap podróży. Bo cała ta dotychczasowa praca jest tylko kroplą w morzu, bo takich wsi, jak w powiecie pułtuskim jest w Polsce wiele, bardzo wiele, bo nie wszyscy, tak, jak ob. Targowska zachowali wiarę, bo są tacy, co opuszczają, lub już opuścili ręce, bo od tej ludzkiej nędzy pali się ziemia i płacze... Bo potrzeba olbrzymiej pomocy i olbrzymiej pracy.

D. R.

3)

Fabryki fałszywych stułotówek

wykryto w Warszawie i Radości

Przed kilku dniami wykryto dwie wytwórnie fałszywych pieniędzy. Jedną z nich znajdowała się w Warszawie, a drugą w Radości, Fabryczki te „produkowały” banknoty stu złotych. W czasie rewizji znaleziono podobne klisze banknotów stu złotych, numeratory, farby oraz znaczne zapasy papieru. W związku z wykryciem fabryczek fałszywych pieniędzy aresztowano kilkunastu fałszerzy i kolporterów.

Do wykrycia tej afery fałszerzkiej przyczyniła się milicja obywatelska w Szczecinie, gdzie w jednym ze sklepów pewien osobnik, będący w towarzystwie młodej kobiety, usiłował zapłacić za towar fałszywymi pieniędzmi. Oszusta aresztowano i w czasie rewizji znaleziono przy nim 20 tys. zł. w fałszywkach 100-złotowych. Okazało się, że jest to b. właściciel sklepu w Gdyni — Serafin Fruzinski.

Dalsze śledztwo wykryło, że Fruzinski pozostawał w kontakcie z fałszerzami i otrzymywane od nich pieniądze puszczał w obieg.

Wskutek energicznych dochodzeń aresztowani ujawnili nazwiska i adresy osób w obieg.

Odezwa do uczciwych kupców o paraliżowanie machinacji spekulantów

W związku z ostatnią zwykłą cen w Warszawie Izba Przemysłowo-Handlowa, Naczelna Rada Zrzeszeń Kupieckich oraz Zgromadzenie Kupców wydało odezwę, która stwierdza, że zwykła ta, a zwłaszcza załamanie się fali zwykłej poucza, że uleganie chwili bądź przez wstrzymywanie się od sprzedaży zapasów, bądź przez skupowanie towarów po wysokich cenach może narazić kupca na straty materialne i utratę opinii solidnego kupca.

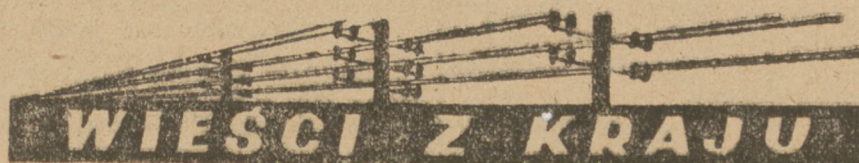
Na zakończenie organizacje, podpisujące odezwę wzywają kupców do nadsyłania swych spostrzeżeń i uwag na temat trudności w zaopatrzeniu przedsiębiorstw handlowych w niezbędne towary oraz potaniania cen na terenie stolicy.

Kupiec musi liczyć się ze zdolnością nabywców szeroki mas pracownikarówno fizycznych, jak i umysłowych, których poziom płac daleko

odbiega od poziomu cen artykułów pierwszej potrzeby.

Bierne ustosunkowanie się do zjawisk spekulacji i paniki na rynku obciążałoby odpowiedzialnością handel zorganizowany. Ostatnie załamanie się fali zwykłej poucza, że uleganie chwili bądź przez wstrzymywanie się od sprzedaży zapasów, bądź przez skupowanie towarów po wysokich cenach może narazić kupca na straty materialne i utratę opinii solidnego kupca.

Na zakończenie organizacje, podpisujące odezwę wzywają kupców do nadsyłania swych spostrzeżeń i uwag na temat trudności w zaopatrzeniu przedsiębiorstw handlowych w niezbędne towary oraz potaniania cen na terenie stolicy.

MIASTKO — MIASTO ZNISZCZONE W 48 PROC.

Największą troską osiedleńców powiatu Miastko jest brak inwentarza żywego. Ogólna ilość Polaków w powiecie wynosi ponad 7 tysięcy, Niemców jest jeszcze 20 tysięcy. Samo miasto posiada 1370 Polaków. Gminy: Wilcza Barczno, Kawcze mogą przyjąć sporą część repatriantów.

W związku z ciężką sytuacją materialną osadników oraz potrzebami miasta w zakresie odbudowy, które zniszczone jest w 48 procentach, przedstawiono zapotrzebowanie kredytowe na ogólną sumę 15 milionów złotych.

PRACA DLA 1500 RYBAKÓW

Na terenie jezior mazurskich znajduje zatrudnienie 1500 rybaków. Połowy w jeziorach są obfite. Na przykład w miesiącu styczniu wyłowiono 66 636 kg ryb. Gdyby było więcej rybaków, jeziora byłyby wykorzystane lepiej.

CZYM BAWIA SIĘ DZIECI NIEMIECKIE W GLIWICACH

W domach niemieckich w Gliwicach spotyka się niejednokrotnie oryginalną zabawę

dla dzieci Zabawka ta nie jest skomplikowana — składa się na nią kilka patyków, zmocowanych na „złot”. Zbudowanej. Takie zabawki kupowały matki-Niemki swym dzieciom dla rozrywki i nauki.

KREDYT NA ODBUDOWĘ WROCŁAWIA

Ministerstwo Odbudowy udzieliło 192 milion. zł kredytu na odbudowę Wrocławia. Z połowy przeznaczonych sumy zostaną odbudowane gmachy użyteczności publicznej, a z reszty częściowo mieszkania.

FABRYKA ZEGARÓW WYRABIA MASZYNY SZEWSKIE

Państwowa Fabryka Zegarów w Łodzi posiada we Fryborku, na Dolnym Śląsku, dwie filie. Oddział nr 1 zatrudnia 163 robotników. W chwili obecnej fabryki wykonywały na zamówienie Ministerstwa Komunikacji 200 zegarów ciężarkowych. Zamówienie to wykonane będzie w przeciągu miesiąca. Oddział nr 2 fabryki, zatrudnia w chwili obecnej 60 robotników i wykonuje prócz zegarmistrzowskich, także części do maszyn krawieckich. W chwili obecnej wykonywana jest pierwsza seria maszyn szewskich do szycia.

HELENA BOGUSZEWSKA

NIGDY NIE ZAPOMNĘ...

Okazuje się, że na dzisiaj jest o wiele więcej, niż może być wykonane. Trzy obowiązkowe zebrania: jedno komisji oświatowej, drugie w sprawie z em zachodnich jeszcze nie odzyskanych, trzecie w sprawie statutu Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Artykuł dla „Polpressu” na granicę okupacji trzeba pisać teraz przy świetle dzennym, — miał być napisany wczoraj wieczorem, ale nie było światła, — pani Nurkiewiczowa z „Polpressu” przyjdzie po ten artykuł w południe...

— Nie można siadać do pisania, póki nie napali się w piecu...

Zaraz przyjdzie numerowa i napali...

— Nie napali, bo nie ma czym...

— Więc trzeba zejść na dół do Intendencji...

Zejdź na dół do Intendencji... Jakby nigdy nie! Jak chleb z masłem! Oto jak maleją i powszednieją potęgę, ogładane z bliska...

— Zejdź na dół do Intendencji, powiadasz?

— Przecież dzisiaj miał być ten, co wydaje kartki na drzewo i na węgiel. Trzeba koniecznie zapaść dzisiaj tego, co wydaje różowe kartki!

A potem zapać kogoś, kto by przyniósł węgiel ze składu w podwórzu. Ale przede wszystkim kogoś, kto by wydał węgiel ze składu za tą różową kartką. Trzeba wypatrzyć taką chwilę, żeby skład był otwarty...

— Ale czy w tym składzie w ogóle jest węgiel?

W głowie maci się od tych zagadnień. Bo trzeba także pójść do mecenasa Schuldenfreia, który układa statut dla Instytutu, i do s'olarni w sprawie półek... I do obywatelki Wisty w sprawie tej maszyny do pisania, którą nam obiecał Premier...

29)

Pocóż chodzić, kiedy i tak z tego nic nie będzie. Przecież postanowiliśmy...

— Masz rację. Postanowiliśmy. Nie idźmy.

Ale pewnego ranka, szarego i zimnego jak wszystkie ranki w pokoju nad Intendencją, okazuje się, że na wieczornym wczorajszym posiedzeniu P. K. W. N. uchwalono dekret o powołaniu Instytutu Pamięci Narodowej, przy czym odebrano Instytut resortowi Kultury i Sztuki i włączono do Oświaty. Znowu wstępna rozmowa z Obywatelką Wistą, potem rozmowa z Premierem, potem rozmowa z ministrem Skrzyszewskim... Skoro jest dekret uchwalony, to teraz Instytut już bez przeszkód będzie mógł ruszyć z miejsca. Jeszcze tylko trzeba zdobyć urządzenia biurowe, maszynę do pisania i bodaj jedną na razie, z powrotem s'olarkę bibliotekarkę Zieleniewską, który zupełnie odstąpił od nas, poza tym jeszcze dobrać przynajmniej dwóch pracowników... Centralna Żydowska Komisja Historyczna zdołała się zorganizować w Lublinie i pracuje już od szeregu tygodni, bez żadnego dekretu, więc cóż dopiero my...

Biegamy ze zdwojoną, z ustokrotną energią. Przychodzi wreszcie stolarz i bierze miarę na półki do szafy, przychodzi ślusarz i dorabia klucze. Z innej stolarni obiecuje stół krzyżak i sześć stołków. Minister Skrzyszewski wyraża nam gorące uznanie zarówno za dotychczasowe wyniki naszej pracy, jak i za samą koncepcję Instytutu, tworzącą i nowoczesną.

Mały Ali z placem przychodzi ze szkoły. Dzieci nie chcą z nim siedzieć, mówią, że jest Żydem.

— Więc ja poszedłem do pani i powiedziałem pani, że nie jestem żadnym Żydem...

— A pani co na to?

— Pani nauczycielka powiedziała dzieciom: „dzieci, nie bójcie się go, on nie jest Żyd”, ale to nie nie pomogło...

— No, tak...

Drugie zwołane przez nas zebranie organizacyjne Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej udaje się doskonale.

Tak, jak tego chcieliśmy, prezesem wybrany został Józef Wąsowski.

I nagle, pewnego ranka wiadomość: w sobotę o piątej po południu wyjeżdżamy do Moskwy! Cała delegacja, pięćdziesiąt osób, delegacja inteligencji polskiej... Czyż można odmówić i nie jechać?

— Nie ma mowy o tym, żeby nie jechać! Przecież obiecaliście!

— Tak, obiecaliśmy, ale wtedy, kiedy zwlekało się z Instytutem... Ale teraz, kiedy Instytut ma ruszyć z miejsca...

Minister Skrzyszewski nawet słuchać nie chce:

— Każdy z nas rzuca warsztat pracy potrzebnej i pilnej... Instytut ruszy od Nowego Roku, jak wrócimy. Czy myślicie, że ja tak zupełnie spokojnie zostawię ministerstwo? Jestem w cięższym położeniu, niż wy, bo ja już zacząłem pracę, zostawiam zacząć...

Rozumiemy: jedzie się nie wtedy, kiedy się chce, tylko wtedy, kiedy zdecydowały siły wyższe, w tym wypadku nasz zwierzchnik z Oświaty. Zgadza się z tym z radością, przecież od dawna marzyliśmy o widzeniu Moskwy...

Więc w sobotę o piątej wyjazd, a Instytut ruszy od Nowego Roku...

CZAS WYJĘTY Z ŻYCIA

Nieliczne „rzeczy” spoczywają w pożyczonej walizce już od wczorajszego wieczora, felieton oddany do Polpressu, kotłosek z całym aparatem, czyli z miseczką i z blachą z płaskim odniesionym do państwa Fedekich na drugą stronę schodów, klucz zostawiony u pani Drobnerowej na drugim piętrze... Jesteśmy gotowi.

Ali jedzie z nami prawie jakby bez jednej podeszwy, bo szew, do którego biegaliśmy po ciemku na drugi koniec Lublina, zawiódł i trzeba było odbierać pantofel już częściowo szdemolowany. Jeszcze dobrze, że chłopiec ma ciepłe pończochy i palto odkopane z ziemi na Pogodzie. Ma również ciepłą czapkę. My mamy tylko berety.

(D. e. a.)

Czego się uczą, jak żyją i pracują sluchacze Politechniki Robotniczej w Warszawie

W grudniu 1944 r. z inicjatywy znanego działacza PPS, członka Rady Narodowej, Władysława Ramusa, przystąpiono do zorganizowania w Warszawie Politechniki Robotniczej.

Nowego typu uczelnia rozpoczęła swą pracę w dwu równocześnie punktach prawo i lewobrzeżnej Warszawy w miejskich gmachach szkolnych, oddanych wieczorami do tego celu przez Zarząd Miejski. Z dniem 1 października 1945 r. uruchomiono wydziały: mechaniczny, elektrotechniczny i budowlany.

Personel wykładowczy — to byli docenci Politechniki Lwowskiej, trzech asystentów Politechniki Warszawskiej, grono inżynierów dyplomowanych i pionier muzealnictwa technicznego w Polsce, rektor Uczelni inż. Mzurkiewicz.

Program uczelni obejmuje rozległą skalę wiadomości technicznych i nauk pomocniczych — od stopnia pierwszych klas gimnazjów zawodowych, aby w niektórych wypadkach osiągnąć poziom wykładow akademickich. W skład programu wykładowych przedmiotów wchodzi: nauki pomocnicze: matematyka, fizyka, chemia i rysunek techniczny; nauki techniczne: technologia metali, części maszyn, wytrzymałość materiałów, budownictwo ogólne, miernictwo budowlane, roboty ziemne, żelbet i konstrukcje stalowe, encyklopedia elektrotechniki, instalacje światła, wody, gazu i centralnego ogrzewania, hydraulika, pompy i turbiny wodne, urządzenia elektryczne, tele- i radiotechnika, termodynamika.

Przedmioty te rozłożone są według ustalonego i zatwierdzonego przez Ministerstwo Oświaty programu na poszczególne Wydziały i obowiązują słuchaczy w liczbie 12 godzin tygodniowo.

Szczególne naciski położony jest, z uwagi na przewidywane obsadzenie kierowniczych stanowisk w przemyśle przez wychowanków uczelni, na przedmioty następujące: organizacja przedsiębiorstw (funkcje kierownicze, kalkulacja, systemy plac, koszty robocze, wykresy Gantca) bezpieczeństwo i higiena

pracy, (walka z wypadkami, ochrona osobista, ubiór roboczy, choroby zawodowe, statystyka), ustawodawstwo pracy, prądy społeczne i ustroje społeczne, zasady ekonomiki i gospodarki krajowej.

Warunki wstępu — przynajmniej ukończona szkoła powszechna i 2 lata praktyki zawodowej. Wiek od 18 do 50 lat. Interesujący przedstawia się zestawienie wieku słuchaczy uczelni: 17 — 20 lat — 54 słuchaczy, 20 — 25 lat — 49 słuchaczy, 26 — 30 lat — 14 słuchaczy, ponad 30 lat — 54 słuchaczy.

Są to wszystkie ludzie pracy. Według danych na 1 grudnia 1945 r. 34 słuchaczy pracuje w SPB, 20 słuchaczy — w przedsiębiorstwach miejskich, 13 słuchaczy — w przedsiębiorstwach państwowych, 50 słuchaczy — w instytucjach społecznych, prywatnych i własnych warsztatach, a 54-ch jest zatrudnionych dorywczo.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że ludzie ci pracują do 3-ej lub 4-ej po południu, a nauka rozpoczyna się o 5-ej i trwa do godziny 8-ej i że wędrują od miejsca pracy do uczelni i od uczelni do domu przy dziesiętnych warunkach komunikacyjnych zajmuje również dużo czasu — to wtedy dopiero ocenimy ogrom wysiłku i wytrwałości, włożonych przez tych ludzi pracy dla zdobycia wiedzy.

Oto jeden z nich: lat 36, żonaty, ma dwójkę dzieci, Koczał Tomasz, brygadziśta Miejskich Zakładów Komunikacyjnych. Mieszka w Wawrzyszewie, pracuje na muranowskiej jezdni, wykłada słucha przy ul. Sandomierskiej. Człowiek szczupły, w oczach wyraz stanowczości, buty UNRRA, twarz wymierzona. Ma trudności w matematyce.

Dziwne rozróżnienie ogarnia na widok uczelnianych prac rak i nieskazitelnie czysto utrzymywanych zeszytów i technicznych rysunków.

Zastanawiające jest, w jaki sposób te zamolone dłonie wykonały tak czysto i starannie precyzyjny w małej skali rysunek.

(O której godzinie ten człowiek wraca i o której wraca do domu!)

Towarzyszu Koczał! Na ludzi Waszego typu czeka Polska Demokracja. Więcej takich jak Wy, a spełni się sen o potężnej i niezależnej gospodarce Polsce. Tylko nie ustawać w drodze!

Nauka na Politechnice Robotniczej jest całkowicie bezpłatna. Nie pobiera się „dobrowolnych opłat” za światło, opał i inne zamaskowane formy obchodzenia ustawy o bezpłatnym nauczaniu.

Politechnika Robotnicza utrzymuje się z subsydjów państwowych — około 400.000 zł. rocznie.

Zarządzenia na nowy sezon dla teatrów zawodowych i amatorskich

Minister Kultury i Sztuki wydał zarządzenie w sprawie sezonu teatralnego 1946/47.

Każdy teatr, zarówno zawodowy, jak i amatorski (przy świetlicach, organizacjach zawodowych itp.), winien posiadać licencję, w której mają być uwidocznione: nazwa teatru, siedziba, charakter, kierownictwo ogólne i administracyjne oraz warunki regulu-

ZEBRANIE REFERENTÓW KULTURY

Zebrań członków Referatów Kultury przy WK PPS odbędzie się w środę, dnia 20 bm., o godz. 14 w lokalu WK PPS przy ul. Siennej nr 4.

ZEBRANIE AKTYWU KOBIET PPS

WK PPS zwołuje na środę, dnia 20 bm., na godz. 16 w lokalu przy ul. Siennej 4, zebrań Kobiety Aktywu terenu warszaw-

skiego. Towarzyski aktywistki proszone są o liczne wzięcie udziału w zebraniu.

KONFERENCJA HARCERSKA

Wojewódzki Komitet OMTUR w Warszawie podaje do wiadomości wszystkim Komitetom na terenie wojew. warszawskiego, że konferencja harcerska odbędzie się dnia 30 bm. o godz. 9 w Warszawie, przy ul. Mokotowskiej 3. W konferencji winni wziąć udział: 1) b. instruktorzy Czerwonego Harcerstwa, 2) b. i czynni instruktorzy ZHP — członkowie OMTUR, 3) członkowie OMTUR interesujący się pracą harcerską. Uczestnicy konferencji otrzymają nocleg, wyżywienie i zwrot kosztów podróży.

ZEBRANIE KOLA

PRZY IZBIE SKARBOWEJ

Koło PPS przy Izbie Skarbowej (ul. Lindleya). W czwartek, dnia 21 bm., o godz. 14.30 odbędzie się zebranie członków Kola, połączone z referatem łow Dorocińskiego na temat: „Ogólna sytuacja polityczna”.

NOWY KURS SAMOCHODOWY

Szkoła Samochodowa przy WK OMTUR, Warszawa, ul. Szwedzka 2-4, od 20 marca rozpoczyna nowy kurs szkolenia szoferów. Informacje i zapisy w sekretariacie WK OMTUR, ul. Szwedzka 4.

Akcja wczasów dla dzieci z miast i ośrodków przemysłowych

W nadchodzącym sezonie letnim będą uruchomione obozy, kolonie i półkolonie oraz specjalne kolonie lecznicze dla dzieci chorych. Akcja wczasów obejmie dzieci wszystkich miast, ośrodków przemysłowych i okolic zniszczonych wojną. Instytucje, które w roku ubiegłym prowadziły kolonie dla dzieci swoich pracowników i w tym roku poprowadzą je we własnym zakresie.

Wszystkie dzieci szkolne zostaną poddane badaniu lekarskiemu, gdyż niestety ze względu na trudności a-

pro wizacyjne, komunikacyjne i pomieszczeniowe, są ograniczone możliwości w wysyłaniu dzieci na obozy.

W roku 1945 Ministerstwo Opieki Społecznej wysłało na kolonie 175.521 dzieci, Ministerstwo Przemysłu 20 tysięcy dzieci pracowników zakładów przemysłowych.

W roku 1946 akcja kolonii obejmie o wiele większą liczbę dzieci i młodzieży, gdyż s'ian ich zdrowia podczas wojny ucierpiał najbardziej.

(ws)

Turniej o miano najlepszej orkiestry robotniczej w Polsce

ŁÓDŹ (PAP). Centralny Robotniczy Dom Kultury TUR w Łodzi, wspólnie z rozgłosznią Polskiego Radia w Łodzi, organizuje konkurs chórów i orkiestr robotniczych z całej Polski.

Celem konkursu jest obszerne zainteresowanie kulturą muzyczną szerszych mas robotniczych oraz podniesienie poziomu pracy w istniejących robotniczych zespołach muzycznych. Konkurs zostanie przeprowadzony drogą występów zespołów, uczestniczących w konkursie przed mikrofonami po-

szczególnych rozgłosznią Polskiego Radia.

Komisja konkursowa z siedzibą w Łodzi, po wysłuchaniu audycji, zakwalifikuje pięć najlepszych chórów i pięć najlepszych orkiestr do konkursu ostatecznego, który w dniach 1 i 2 maja r. b. w Centralnym Robotniczym Domu Kultury TUR w Łodzi i transmitowany będzie na wszystkie rozgłoszenia polskie.

Trzy najlepsze chóry oraz trzy najlepsze orkiestry robotnicze, otrzymają nagrody.

Dzień Warszawy

ZAMKNIĘCIE RUCHU NA UL. JASNEJ

W dn. 19 bm. zostanie zamknięty na jeden dzień ruch na ul. Jasnej od pl. Dąbrowskiego do ulicy Moniuszki celem zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom w związku z rozbiorą wieżycy na budynku PKO — róg Świętokrzyskiej i Jasnej.

Przerwie ulegnie również ruch trolejbusowy, kursujących na tej trasie. Trolejbusy kursować będą tylko do godz. 12-tej w południe. W dniu 20 bm. ulica ma być już uporządkowana i ruch odbywać się będzie normalnie.

FRAGMENTY NOWYCH UTWORÓW KRUCZKOWSKIEGO

Wiceminister kultury i sztuki, Leon Kruczkowski, autor „Kordiana i Chama” oraz „Pawich Piór”, odczyta na jednej z najbliższych „Sród literackich” Związku Zawodowego Literatów fragmenty swych ostatnich utworów.

KURS DLA WYCHOWAWCÓW

Wydział Wczasów Resortu Zdrowia i Opieki Społecznej Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy organizuje kurs dla komendantów i wychowawców obozów wypoczynkowo-sportowych dla młodzieży Warszawy, w czasie od 25 marca do 20 kwietnia r. b.

Absolwenci kursu będą zobowiązani do pracy w okresie lata 1946 r. w charakterze komendantów i wychowawców na obozach organizowanych przez Wydział Wczasów. Kurs obejmować będzie wykłady z zakresu: psychologii młodzieży, pedagogiki, obywatelstwa itd. oraz praktyczne zapoznanie się z życiem obozowym na tygodniowym obozie w Kościelisku pod Zakopanem, prowadzonym obecnie przez Wydział Wczasów dla młodzieży Warszawy.

Wykłady odbywać się będą w godzinach od 16 do 19, cztery razy w tygodniu, Warszawa, ul. Bagatela 10, IV piętro.

Kurs przeznaczony jest dla osób, posiadających zaświadczenie w pracy wychowawczej i społecznej oraz zainteresowania w dziedzinie sportu i turystyki.

Podania z życzytorem i zaświadczenia z pracy wychowawczej lub społecznej oraz referencje, należy składać do dnia 23 bm. w Wydziale Wczasów, ul. Bagatela 10, IV piętro w godzinach od 9 do 13.

Całkowita opłata za kurs (wydatki kancelaryjno-administracyjne) wynosi 30 zł.

OGŁOSZENIA DROBNE

DR MED SIENKO KSAWERY z Warszawy specjalista chorób skórnych i wenerycznych pacherza. Przyjmuję: Łódź ul. Kiłkowska 132 w godz. 12 — 2 i 4 — 6. Tel. nr 205 55 91.

NAJSŁYNIEJSZY psychografolog „Marty” — darem jasnowidzenia przepowie każdemu jego wydarzenia życiowe. Określa dokładnie charakter kierunek zdolności powołanie — rady — przeznaczenie. Napisane pytania datę urodzenia załącz 30 zł za datku. Odpowiedzi za zaliczeniem. Adres Kraków — Skrzynka poczt 475 (265).

PFEFER Sara urodzona Bajcz w Warszawie i Bajcz Halina urodzona w Warszawie w roku 1942 wyszły z Polańca, obecnie znajdują się w Niemczech, Stuttgart, Reinsburgstr. 197 c poszukują: Bajcz Josef-Israel, ur. w Warszawie w r. 1916, do listopada 42 r. w Warszawie, ostatnio przypuszczalnie Czelabiński — ZSRR. Bajcz Abraham, ur. w Warszawie w 1920 r., w 1942 r. w Warszawie, ostatnio nieznane. Bajcz Szulim, ur. w Warszawie w 1918 r., w roku 1942 w Klimontowie, Bajcz Benjamin, ur. w Warszawie 1911 r., w r. 1942 w Polańcu. Bajcz Wolf, ur. w Warszawie w 1927 r., w 1942 w Polańcu. Bajcz Perla, ur. w Nowym Korczynie, lat 60, w r. 1942 w Polańcu. Feler Josef, ur. w Polańcu w 1904 r., w r. 1942 w Polańcu (310).

ZGUBIONO: Zaświadczenie o zwolnieniu od obowiązku służby wojskowej, na nazwisko Kaczmarek Tadeusz, ur. dnia 27.9.1916 r. w Wierzbniku, wydane przez RKO Ostrowiec, zam. ul. Mała 3 c. (311).

TEATRY

Teatr Polski (Karasia 2) dziś o g 17 30 Lilla Weneda

Opera (Marszałkowska 8) dziś o g 17 30 para komiczna Cyryl i Seweryn

Teatr Mody (Marszałkowska 81) — o g 18-ej sztuka Cwojdzinskiego „Freuda teoria i now”

Teatr Powszechny m. st. Warszawy (Zamojskiego 26) „Dom Otwarty Baluckiego”

Teatr Comedii (Szwedzka 24) dziś o g 17 30 dramat Ibsena „Wróg Ludu”

Praski Teatr Rewii (ul. Zygmuntowska 8) wesola rewia pt. Wyboru i koloru z udziałem i Skwarczyńskiej H. Perkowski, H. Zmichorowskiej A. Piotrowskiej W. Zwołńskiego R. Młynarczyka, Z. Buczyńskiego i innych. Orkiestra dyryguje St. Nawrot przy fortepianie W. Kasztelan dekoracje W. Petri. Początek przedstawień o godz. 17 i 19, w niedziele i święta o 15 i 17 i 19

„Kukulka” (Cukiernia „Szwajcarska”) — drugi, całkowicie nowy program antytry, humoru i piosenek pt. „Egipskie plag”. Początek w dni powszednie o godz. 17, w niedziele i święta o godz. 12

KINA

Kino „Atlantic” (Chmielna 33) Muzyka i miłość oraz nad program aktualności Polskiej Kroniki Filmowej

Kino „Polonia” (Marszałkowska 56) — „Grzesznicy bez winy” oraz nad program aktualności Polskiej Kroniki Filmowej

Kino „Syrena” (Praga ul. Inżynierska 4) „Połednie” oraz nad program reportaż z IX sesji KRN

Kino „Tęcza” (Zoliborz, ul. Suzina 4) — „Świat się śmieje” oraz nad program „Na strzyżenie pokoju”

Początek seansów we wszystkich kinach o godz. 13 15 17 i 19, a w niedziele i święta poranki o godz. 11

Uwaga: Bilety ulgowe w przedsprzedaży dla członków Zw. Zaw. i Org. Młodzieżowych do nabycia zbiorowo w Radzie Zw. Zaw. przy ul. Targowej 15 oraz w Zw. Zaw. Pracow. Budowl. ul. Marszałkowska 72 — codziennie od godz. 9 do 12 w pol

POLSKA AGENCJA PRASOWA
BIURO OGŁOSZEŃ I REKLAM
WARSZAWA UL. PIERACKIEGO 41

PRZYJMUJE OGŁOSZENIA I REKLAM
W WSKYCH KRAJACH
ODDZIAŁY W WIĘKSZYCH MIASTACH

301

Zjednoczenie Kopalń Rudy Żelaznej w Częstochowie

zaangażuje do Zakładów Wapienniczych w Wojciechowie, pow. Złotoryja — Dolny Śląsk, ostatnia stacja kolejowa Kupno-Górne od zaraz następujące siły wykwalifikowane, jak:

inżyniera górniczego
lekarza fabrycznego
dwóch buchalterów
górników
pomoc górniczą
mistrzów
slusarzy
tokarzy
kowalów
blacharzy
maszynistów
wiertaczy

oraz około 50 robotników niewykwalifikowanych.

Chętni na wyjazd zgłaszają się do biura w Częstochowie przy ul. Kościuszki 14-a lub do Zjednoczenia Kopalń Rudy Żelaznej (Grupa Topników) Chorzów, ul. Urbanowicza 37, celem dalszego skierowania.

(300)

CENY OGŁOSZEŃ: Ogłoszenia drobne handlowe po 10 zł za wyraz. Poszukiwania rodzin, pracy i zguby po 5 zł. Reklamowe 1 mm. szerokości i szpalta po 25 w tekście red 40 zł. tłustym drukiem 100 proc. drożej. W numerach niedzielnych 50 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Ogłoszenia przyjmują: Dział Ogłoszeń Robotnika — Warszawa, Al. Jerozolimskie nr 121. Polska Agencja Prasowa PAP Biuro Ogłoszeń i Reklam — Warszawa, Pierackiego 41. Placówki „Czytelnika”: w W-wie: Wiejska 14. Środkowa 7. N. Świat 47. Marszałkowska 62. Puławska 49. Rozdzielnie gazet: Pl. Inwalidów (Zoliborz), Zygmuntowska 6 i Poznańska 38. Biuro „Orbisu”: Warszawa, Al. Jerozolimska 39 i Praga, Targowa 70. „Wolność” Warszawa, ul. Marszałkowska 95. Spółdz Ag. Prasowej „GLOB” — Dział Reklamy — ul. Żłota 4. Dział Reklamy Spółdz Wydawn. „Wydawnictwo Ludowe” — ul. Bagatela 10 m 35 tel. nr 967 79